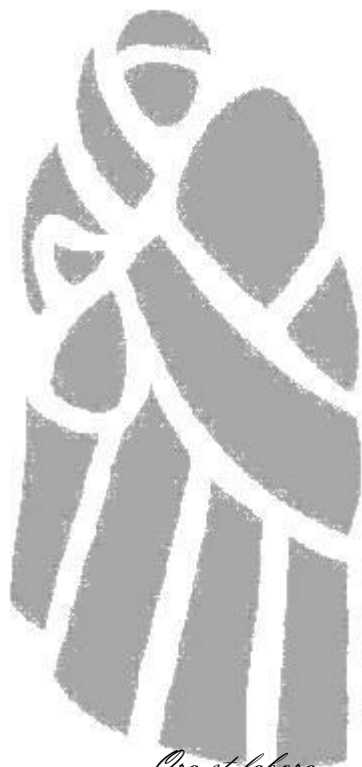

BENEDIKTIN

Ora et labora

PROSINEC 2012

Obec Benetice

Vydala obec Benetice
IČO: 00375381
Tel. 725 101 306
e-mail: ou.benetice@tiscali.cz
Náklad 80 ks

Vážení spoluobčané,

v současné uspěchané době si ani neuvědomujeme, jak rychle čas plyne a možná ani to, že uplynul další rok od posledního vydání našeho zpravodaje. Je mi ctí, že mohu napsat pár úvodních slov již do sedmého vydání Benediktina. Stejně jako v minulých letech tak můžeme shrnout celý rok a připomenout si nejdůležitější události, které se v naší vesničce udály.

Začnu ne příliš dobrou zprávou. V letošním roce byla obec nucena zvýšit poplatek za svoz třídění a nakládání s komunálním odpadem na jednoho obyvatele za rok, který doposud činil 400,-Kč a byl zvýšen na 450,-Kč. Náklady se zvyšují a obec by musela v případě uchování původní sazby doplácet za každého občana téměř 100,-Kč. V příštím roce ale zdražení nepředpokládáme. Dále bylo se souhlasem zastupitelstva zřízeno úrazové pojištění členů JSDH. Pojištění se vztahuje jak na případný úraz v době zásahu, tak v době výcviku a údržby techniky.

V tomto roce proběhla velká rekonstrukce kulturního domu. V lednu rozhodlo zastupitelstvo o tom, že se prostředky z dotace Program pro obnovu venkova (POV) budou čerpat na opravu střechy budovy kulturního domu, na kterou byly osloveny tři firmy. Zastupitelstvo obce vybralo z těchto tří nabídek firmu Čermák z obce Uhřínov. V měsíci květnu proběhla výměna krytiny nad předsálím a byly vyměněny okapové žlaby a svody na celé budově KD. Celkové náklady na tuto akci se zastavily na částce 241 500,-Kč, dotací z POV jsme získali 107 000,-Kč. Dále jsme vlastními silami odkopali zeminu od západní stěny budovy a natáhli jsme novou izolaci, která by měla zabránit prosakování vody do budovy. Jak jsem již zmínil, tuto akci jsme zvládli vlastními silami, a proto byly náklady poměrně malé, a to cca 15 000,-Kč. Dále byly všechny okapové svody napojeny do kanalizace. Všem, kteří se na této dobrovolné činnosti podíleli, bych chtěl poděkovat. Kromě rekonstrukcí čekala KD ještě jedna novinka, a to profesionálním malířem namalovaný erb obce na stěně sálu, nad kterým je nápis Obec Benetice. Erb má na výšku cca 150cm.

V jarních měsících zastupitelstvo odsouhlasilo nákup nové rozhlasové ústředny za částku 20 000,-Kč. Stará ústředna již pomalu dosluhovala a její výměna byla nevyhnutelná.

V létě obec vstoupila do MAS (místní akční skupina) Podhorácko. Činnost této organizace spočívá v tom, že získává finance od ministerstva zemědělství, které dále rozděluje nejen obcím, které jsou jejími členy, ale také např. podnikatelům v těchto obcích. Důvod vstupu do MAS je zřejmý a jasný – v příštím roce by se nám mohlo podařit získat finance na konkrétní projekty. O prázdninách byly SDH tradičně pořádány Hry bez hranic Benetic, a to tentokrát ve stylu Western. I na této akci se obec podílela finanční částkou ve výši 10 000,-Kč. V letošním roce bylo již konečně administrativně vyřešeno ukončení nájmu nebytových prostor s Českou poštou. Díky tomu máme k dispozici další prostory k využití. Zatím ale nebylo rozhodnuto, jak budou tyto prostory využity. Zastupitelstvo by tuto otázku mělo vyřešit v příštím roce.

V září byl na zasedání zastupitelstva odsouhlasen, jako poděkování za reprezentaci obce, nákup dresů soutěžnímu družstvu SDH Benetice. Dresy budou mít podobný vzhled jako ty dosavadní a k tomu na přední straně bude vyobrazen erb obce. Dále v podzimních měsících byly do rybníčka na návsi nasazeny ryby, a to přibližně 50 kaprů, 25 okounů, 20 línů a 6 amurů. Ryby byly nasazeny malé, a proto v příštím roce nebude možnost odchytu. První odchyt, při kterém se budou sledovat pouze přírůstky ryb, je naplánovaný na podzim příštího roku. Na této akci se velkou měrou podílel Tomáš Nováček, kterému děkuji. V těchto měsících byl občan Věstoňovic také opraven rybník na návsi. Byly zabetonovány díry ve stěnách rybníka a opravena výpust. Bohužel hladina vody zůstala i po opravách 30cm pod hranou výpusti, a to by mohlo v příštím roce znamenat nemalé problémy.

Pokud na jaře hladina rybníka nestoupne, budeme muset rybník vypustit a možná přistoupit k rozsáhlejší opravě.

I internetové stránky obce čeká nová podoba, kterou v současné době vytváří administrátor internetových stránek obce Jan Vostal. V dohledné době by měl být spuštěn zkušební provoz webu. Pokud se podaří naplnit představy, budeme mít internetové stránky nejen graficky velmi dobře zpracované, ale budou také nabízet mnoho praktických funkcí. O zprovoznění a způsobu užívání stránek budete včas a dostatečně informováni.

Také v letošním roce jsme samozřejmě spláceli stavbu vodovodu, a to částkou 400 000,-Kč. Toto finanční břímě nás již dlouho trápit nebude, protože k datu 31. 3. 2013 splatíme poslední částku ve výši 137 804,-Kč.

V tomto roce jsme měli možnost se zúčastnit hned několika společenských akcí, ze kterých bych rád zmínil starostovský svařák, který se jako již tradičně podával na návsi jen několik minut po přivítání Nového roku. V letošním roce vznikla také myšlenka zakoupit hromadně jeden větší ohňostroj, který se setkal s úspěchem a v této myšlence budeme pokračovat i nadále. Hasičský ples, Hry bez hranic Benetic, několik tanečních zábav, zahájení prázdnin, stavění máje - to je výčet některých akcí, které byly pořádány občany, většinou členy SDH. Jejich úsilí a chuť tyto akce pořádat je obdivuhodná a přispívá k ucelení obce. Mým přáním by bylo, aby počet těchto akcí neklesal a aby se našli další spoluobčané, kteří budou mít čas a chuť udělat něco pro zábavu ostatních, vždyť prostředí v obci si vytváříme sami pro sebe.

Bohužel jsem nucen se krátce zamyslet i v tomto příspěvku nad situací, která se nevyvíjí příznivě pro naši školu. Zastupitelstvo obce se za školu již několikrát postavilo a vyjádřilo snahu udržet ji v provozu. Obec školu dotuje ze svého rozpočtu nemalou částkou, ale další zvyšování těchto výdajů by již pro obec mohlo být neúnosné. Přitom záleží na každém z rodičů, do které základní školy své děti zapíší. Naše škola může nabídnout především velmi individuální přístup, rodinné prostředí, čisté okolí a klidný vesnický život v okolí školy. Je na každém z nás, jakým způsobem si budeme vážit hodnot, které nám naši předkové zanechali a jak s nimi budeme nakládat. Myslím, že v této věci mohu hovořit za zastupitelstvo, když řeknu, že se budeme snažit školu udržet otevřenou za každou cenu.

Samozřejmě bych chtěl vyjádřit obrovské poděkování těm, kteří se aktivně podílí na rozvoji naší obce. V první řadě je to zastupitelstvo obce, které je velmi aktivní a pracuje na velmi dobré úrovni. Neodmyslitelnou součástí obce je její účetní, paní Marie Herbrichová, která odvádí neuvěřitelně kvalitní práci. Další poděkování patří SDH Benetice v čele s jeho starostou Vlastimilem Vostalem. Děkuji také Janu Vostalovi, veliteli JSDH a administrátorovi webových stránek obce. Dále manželům Bukovským za údržbu a zkrášlování parku u zastávky, Janu Bukovskému za zaznamenávání událostí do kroniky obce, Antonínu Houzarovi ml. za údržbu veřejného osvětlení v obou obcích, Lucii Mikyskové a Olze Novotné, našim knihovnicím, a samozřejmě také všem občanům, kteří si váží obce a podílí se na jejím rozvoji.

Závěrem bych všem chtěl popřát příjemné prožití svátků vánočních. Přeji vám, abyste si v této době našli čas pro své blízké a vyjádřili tak skutečnost, že právě na nich vám záleží nejvíce. Do nového roku vám přeji mnoho štěstí, zdraví a úspěchů. Obci Benetice přeji, aby si její občané našli čas a chuť k jejímu dalšímu rozvoji, abychom všichni společně vytvářeli prostředí a podmínky k pokojnému životu nás všech.

*Karel Houzar
starosta obce*

Sezóna 2012 hasičského družstva a sboru SDH

Jsmes zas o rok starší a je čas zhodnotit, co se vlastně dělo. To, co se odehrává mezi domy, asi všichni víte, ale to, co letos soutěžní tým dokazoval za hranicemi obce je pro mě „úspěch“. Rok, jako každý jiný, ale pro nás přesto zásadní. Zimní příprava soutěžního družstva nebyla marná!

Rok jsme nezahájili zabíjačkou jako každý, ale to už všichni víte proč. Uspořádaný ples se ale všem líbil. Slušná účast a spokojené tváře mluví za vše. Pouťová zábava v podání skupiny KMČ se také vydařila.

Letošní rok sbor SDH Benetice oslavil 70 let od svého založení. K této příležitosti jsme v květnu uspořádali okrskové cvičení, kterého se zúčastnila všechna okrsková družstva. Přehlídka jejich historického vybavení nás všechny ohromila.

S novým pro nás, ale ve skutečnosti 9 let starým autem jsme začali objíždět první hasičské soutěže. Úspěchy se dostavily hned na prvních třech soutěžích Žďárské ligy, které jsme s přehledem vyhráli. Tyto umístění nás motivovali vyzkoušet i štěstí na vyšších soutěžích, proto jsme koncem května zavítali i na Extraligu ČR do Seče u Plzně. Výsledně šesté místo nebylo podle našeho očekávání, ale o týden později výhra v Letohradě nás posunula do čela průběžného pořadí v Extralize. Tu jsme až do půlky sezóny vedli. Konkurence v celé České Republice je ale velká, proto naše celkové třetí umístění v tomto seriálu beru jako největší soutěžní úspěch v dějinách sboru. Ve Žďárské lize jsme nakonec skončili také celkově třetí a obhájili tak stejné loňské umístění.

Celkově z 36 objetých soutěží v tomto roce jsme jich deset vyhráli. Ve volných chvílích se našel i čas uspořádat opékání ryb při zahájení prázdnin a Hry bez hranic Benetic.

S přicházející zimou jsme vše rozebrali na hasičské výroční schůzi a uspořádali již tradiční čertovskou zábavu. Koncem roku nás ještě čeká pořádání Štěpánské zábavy.

Úspěchy na soutěžích v letošním roce jsou jen potvrzením našeho celoročního snažení. Bez zimní přípravy v tělocvičně, tréninků, pořádání akcí a sponzorů by se to nikdy nestalo. Proto všem, co nám celý rok pomáhají a našim sponzorům velice děkujeme. Nesmím zapomenout poděkovat i našim rodinám a manželkám. Jejich trpělivost je někdy obrovská a právem jim patří také veliké „DÍKY“.

Letošní rok se opravdu vydařil a v roce příštím se budeme ze všech sil snažit navázat na dosažené výsledky.

Mnoho zdraví, štěstí, klidu a pohody v novém roce přeje

SDH Benetice

Založení a průběh soutěžního družstva SDH Benetice

Psal se rok 1994, rok, kdy s určitostí mohu říci, že ve sboru SDH Benetice začínala tehdy parta kluků pokládat základy soutěžního družstva. Založit fotbalové družstvo v 7 lidech nejde a fotbalové hřiště jsme také neměli, proto hasiči byla ta pravá volba. Ve složení: Vostal V., Valík Z., Valík R., Krejčí Z., Krejčí K., Mikuláš L., Mikuláš P., Cejpek M. jsme začali vyšlapávat cestu a ukazovat světu, kde jsou na mapě Benetice. Nemohu říci, že před rokem 1994 se družstva SDH Benetice neúčastnila žádných soutěží, ale téměř vždy to končilo jen účastí na okrskovém cvičení a jen zřídka se odhodlala zavítat jinam. Neznám přesný důvod vzniku, můžu jen domýšlet, zda impulsem pro založení družstva byly výsledky na okrskových soutěžích, kde po několika let se na prvních pozicích střídaly sbory Čechtína a Svatoslavi, nebo snad slova Vlasty, že scházení se každou neděli v klubovně po obědě u bedny Jihlavy je to nejlepší, co umíme.

Vůle něco změnit byla, proto po okrskovém cvičení v roce 1994 jsme se již ve zmiňované sestavě začali scházet pravidelně každou neděli po obědě na pastvině nad bramborárnou. Tonda Houzar vždy zajistil fekál s vodou, Vlasta Vostal za traktorem dotáhl přívěs s mašinou a společně jsme začali rovnat hadice na základnu. Začátky byly těžké. Konkurence již disponovala upravenými stroji o obsahu 1500ccm, a naše sériová PS 12 bez úprav byla vždy o třídu níže. My ale vydrželi. Ten rok jsme objeli asi 6 soutěží a ledacos okoukli od konkurence. V následujícím roce 1995 jsme začali s tréninkem brzy na jaře, a po pár soutěžích se na nás poprvé usmálo štěstí 2.7. v Jindřichovicích na Jihlavsku. Naše první vítězství s časem někde okolo 25 vteřin, (už si přesně nepamatuji) a výhra prasete ve finále byla famózní. Další úspěchy převážně na soutěžích v Jihlavském okrese nás posunuly o kus dál.

Do další sezóny bylo potřeba nastoupit s lepším strojem, proto hlavním cílem bylo sehnat peníze na nákup nové PS. Pořádáním zábav a s přispěním obce jsme našetřili nemalou částku, za kterou jsme koupili vrak PS 12 a nechali jej upravit na objem 1600ccm. Cena 64 000 Kč na tehdejší dobu nebyla nikterak malá, jak se ale ukázalo, investice to byla dobrá. Soutěžní tým Benetic si postupem času vytvořil dobré jméno na okrese Třebíč, a nejen tam.

Časem také docházelo k obměnám ve startovním poli. Ve družstvu se postupně uplatnili: Valík M., Novotný L., Voda K., Čech Z., Valík J. a Kosielski M. Vzpomínám na doby, kdy jsme se na soutěžích pravidelně umisťovali na předních příčkách. Po návratu domů pak donesli pohár do hospody, kde na nás čekal zasloužilý člen Karel Jurda se slovy: a prase nemáte? Byly to krásné roky, důkazem je sbírka pohárů.

Stále větší problémy s dopravou vody na stávající trať nás dohnalo k tomu, vytvořit si někde nové země. S nejlepší variantou přišel Vlasta V., udělat trať na jejich pozemku u lesa. Místo krásné, dostatek vody ve studních, zkrátka nebylo co řešit.

Koncem devadesátých let jsme pořídili hasičské auto Avia Furgon, které nám bez problémů sloužilo až do konce roku 2011. Čas ani pokrok nezastaví, proto obnova motoru a zvětšení objemu na stříkačce bylo nutností. Účast na soutěžích v okolí nás donutila udělat hasičskou soutěž i zde, proto jsme uspořádali soutěž o nejrychlejší požární útok. Proběhlo celkem 13 ročníků. Pravidelně jsme navštěvovali závody Třebíčské ligy, kterou jsme v roce 2001 také celkově vyhráli. Její úroveň se ale rok od roku zhoršovala, proto jsme se v následujících letech zaměřili spíše na ligu Žďárskou a Blanenskou. Od samého vzniku extraligy v roce 1996 jsme se každoročně účastnili alespoň pár závodů. Do konce roku 2005, kdy tento rok extraligu tým Benetic odjel celou, se celkem účastnil 47 závodů. Nejlepšího umístění dosáhl v roce 2004 ve Výčapech s časem 19,06 a skončil na 8 místě. Nejlepšího umístění celkově pak 20.místo roku 2005. Koncem tohoto roku pak došlo k další změně v sestavě. Do týmu přibyl Vlach P., Rozkydálék A. a Čech R. Nastaly roky mírného útlumu, kdy bylo potřeba doúčít nové členy. Koncem roku 2008 začaly po trati běhat i děvčata.

Od začátku sezóny 2009 se už Benetická děvčata pravidelně účastnila Žďárské ligy po boku mužů. To nás donutilo rozšířit vybavení a hlavně pořídit nový stroj. Na soutěžích už běžně používané stroje o obsahu 2000ccm nás přiměly obstarat si také dvoulitr. Svépomocí a díky penězům vydělaným na zábavách jsme si stroj za cenu 72 000 Kč poříдили. Hned první závod na tomto stroji v půli sezóny přineslo očekávané vítězství. Proč očekávané? Byla to první výhra od konce roku 2006. Tři roky jsme čekali na to, stoupnout si na ten nejvyšší stupeň. Vydržet a věřit, že to jednou zase přijde, nás drželo nad vodou. Konec sezóny už šel skoro sám. Na závěr roku se nám splnil ještě další sen. Dovést pohár z extraligy. Byl sice až za páté místo, ale byl! Celkově jsme v tomto roce skončili ve ŽL na pěkném 2.místě, ženy na celkovém 10. Ve družstvu došlo ke změnám, nově začal běhat Slavík K. a jako zázrak také Hladík S.

Sezóna 2010 byla hlavně ve znamení ŽL. Zhruba v půlce sezóny se nám poštěstilo stanout společně s našema holkama na stupních vítězů. Obojí jsme v Kundratcích skončili na 3 místě.

Celkově jsme pak skončili ve ŽL na 4. místě, holky na 7. místě.

Sezóna 2011 byla pro naše ženy poslední. Škola a partnerské závazky zapříčinily rozpad družstva. Pro nás sezóna přinesla celkové 3.místo ve ŽL, a holky ukončily kariéru celkovým 10.místem. Také účast na Blanenské lize nebyla marná. Celkově 5.místo a hlavně první šestnáctkové časy. Rozhodování koncem roku bylo obtížné. Co v nadcházející sezóně? Zkusit štěstí v extralize? Kde na to vzít peníze, s čím celý seriál závodů objet a tak dál. Rozpad družstva žen nám ale vlastně otevřel nové možnosti. Prodejem starší stříkačky nám narostl účet a my mohli zakoupit nové, 9 let staré auto.

Zimní příprava se na jaře ukázala jako dobrá volba. Nástup do sezóny 2012 byl, a můžu to s odstupem času i potvrdit, opravdu famózní. Hasičský cirkus v podání Benetic měl hodnotu pěti vyhraných závodů ze sedmi dosud objetých.

Shrnu-li sezónu 2012, celkové 3.místo na extralize je krásný výsledek naší píce. Sepětí týmu se ukázalo na poslední soutěži extraligy v Petroviciích, kde sice nervy hrály hlavní roli, ale odhodlání jít za svým cílem bylo veliké. Šestnáctkovým časem Benetice potvrdily skokana roku a udržely medailovou pozici.

Přidám-li další naše dvě velká vítězství takzvaného hasičského wimbledonu v Telči a Širokáci, můžu hovořit o nejvydařenější sezóně našeho soutěžního družstva ve své historii. Letošní sezóna se do mé paměti, a doufám, že i do té vaší zapíše jako rok největšího úspěchu soutěžního družstva SDH Benetice.

Karel Krejčí

Činnost JSDH

Rok s rokem se sešel a opět bych Vás chtěl prostřednictvím našeho zpravodaje informovat o činnosti JSDH obce Benetice za rok 2012. Jako každý rok jsme pokračovali v prezentační a preventivní činnosti. Navštívili jsme několik dětských dnů a táborů. Tuto činnost hodnotím velmi kladně a obzvláště dlouholetou spoluprací s Mateřským centrem v Třebíči. Po celý rok se průběžně věnujeme odborné přípravě a údržbě techniky. Naštěstí jsme letos neměli žádný výjezd, ale technika ani lidé určitě nezažáhali. Několikrát jsme byli požádáni obcí o technickou pomoc a na podzim jsme pomohli se dvěma ořezy rizikových stromů. Dalším milníkem ve vývoji jednotky je, že všichni její členové mají zřízeno úrazové pojištění v rámci zásahů, výcviku a údržbě techniky. Vybavení jednotky bylo letos rozšířeno o další ochranné pomůcky a výstroj pro práci ve výškách. Toto vybavení je po domluvě možné si zapůjčit. Jestliže však potřebujete pomoci s něčím složitějším, není problém v nabídce naší pomoci, stačí se obrátit na nějakého člena JSDH nebo na pana starostu. Disponujeme kalovým čerpadlem, lezeckou výstrojí, výbavou proti bodavému hmyzu, na autě vozíme naviják, tak můžeme pomoci s vyproštěním osobního automobilu. Nebojte se, jsme zde pro Vás! Závěrem bych Vám všem chtěl popřát za JSDH obce Benetice klidné prožití svátků a šťastný nový rok.

Jan Vostal, velitel JSDH obce Benetice

Soutěžní družstvo SDH Benetice:

Vrchní řada zleva: Vostal Vlastimil, Rozkydálék Adam, Čech Radek, Čech Zdeněk, Krejčí Karel
Spodní řada zleva: Hladík Stanislav, Slavík Karel, Valík Michal

KNIOVNICKE OKENKO

Jako každoročně zdravíme prostřednictvím Benediktinu stálé i občasné čtenáře a návštěvníky Obecní knihovny v Beneticích.

Zároveň chceme trochu připomenout, co v naší knihovně najdete (myslíme si, že pár pokladů se tu skutečně najde).

Zaevidováno máme téměř dva tisíce titulů knih, z toho asi tisícovku pro dospělé čtenáře, sedm set pro dětské čtenáře a ostatní jsou knihy naučné.

Kromě knih vlastních, které jsou spíše staršího vydání (což není na závadu), půjčujeme i knihy z tzv. výměnného fondu Městské knihovny Třebíč, kde můžete pochopitelně najít tituly novější.

Snažíme se vycházet čtenářům vstříc také žánrově, dle projeveného zájmu.

Kdo máte tedy chuť číst, přijďte se do knihovny v Beneticích podívat, otevřeno máme každý čtvrtek od 18:30 do 19:30 hodin.

V případě potřeby můžete též napsat na adresu benetice.knihovna@seznam.cz.

Krásné prožití vánočních svátků a vše dobré v novém roce Vám přeji

Lucie Mikysková a Olga Novotná - knihovnice

Vážení spoluobčané,

přijměte v předvánočním čase ode mě upřímný pozdrav. Prožíváme advent, čas, kdy se připravujeme na oslavu narozenin našeho Spasitele. Čas společné radosti, těšení a lásky.

Základní vlastností lásky je to, že touží být sdílena. Když jsou do sebe dva zamilovaní, jejich největší touhou je být co nejvíce spolu. Neříkají, že nemají pro sebe čas, ani nevidí nedostatky toho druhého. Říká se, že láska je slepá.

Bůh také miluje. Je zamilovaný do člověka a chce s ním sdílet svůj život. Proto vzal na sebe naše lidství - a to je právě poselství Vánoc. Bůh nás miluje až příliš. Můžeme říct až „slepě“. Slavný malíř Rembrandt van Rijn na obraze Návrat marnotratného syna nakreslil otce, který objímá navraceného syna, jako slepého. Tím chtěl vyjádřit, že Bůh, kterého v tomto podobenství otec symbolizuje, nechce vidět naše hříchy, ale jde mu především o nás samotné. Bůh touží být s člověkem, pomáhat mu a provázet ho.

Jeden příběh vypráví o mnichu Rufinovi, který nesmírně toužil se osobně setkat s Bohem. Hodně se za to modlil. Po dlouhých modlitbách uslyšel ve svém srdci hlas: „Přijď za měsíc na vrchol hory a tam se setkáme.“ Rufin začal usilovně přemýšlet, co by měl při takové příležitosti Bohu dát. Nakonec ho napadlo, že do krásného velkého džbánu za každý dobrý skutek, modlitbu, oběť dá jeden kamínek. To se jistě bude Bohu líbit. Když se blížil čas setkání, velmi se snažil, aby džbán byl plný. V určený čas vyrazil s těžkým džbánem na dané místo. Na vrcholu však Boha neviděl. Začal volat: „Kde jsi, Bože? Ukaž se mi, prosím!“ Vrh se na zem a propukl v pláč. Náhle zaslechl silný hlas: „Rufine, proč se schováš? Cos položil mezi nás? Odhoď ten džbán!“ Mnich odpověděl: „To nemohu, Bože! Vždyť tohle všechno jsem svou pílí a snahou udělal pro tebe, abys měl radost!“ Bůh mu na to řekl: „Rufine, odhoď ten džbán, protože tě toužím obejmout. Miluji tě!“

Kéž bychom se všichni znovu nechali naplno obejmout nekonečnou Boží láskou! Vždyť Bůh nás miluje takové, jací jsme. Před ním se nikdy nemusíme přetvařovat. On o nás ví všechno.

Přeji vám krásné, radostné Vánoce a do nového roku zdraví a sílu k zvládání všeho, co nás čeká. K tomu Vám vyprošuji Boží požehnání.

Václav Knotek, farář

ODPADY

V minulých vydáních Benediktina jsme se věnovali důkladnějšímu popisu kontejnerů, jak máme třídit, co do daného kontejnerů patří apod.

Pojďme se letos podívat na konkrétní čísla, ať máme představu, kolik odpadu za jedno čtvrtletí vyprodukuje a roztřídíme. Čísla jsou uvedeny v tunách, poslední čtvrtletí tohoto roku bohužel není uvedeno, jelikož přesné údaje zatím neznáme.

<u>Název druhu odpadu</u>	<u>Říjen- prosinec 2011</u>	<u>leden - březen 2012</u>	<u>duben - červen 2012</u>	<u>červenec - září 2012</u>
Plastové obaly	0,500	0,431	0,648	0,803
Papírové obaly	0,306	0,123	0,146	0,326
Skleněné obaly - barevné	0,453	0,594	0,391	0,522
Skleněné obaly - bílé	0,058	0,109	0,144	0,205
Směsný komunální odpad	12,959	10,284	7,374	6,374

Celkem jsme tedy za období jednoho roku roztřídili: 2,382 tun plastu
0,901 tun papíru
1,96 tun barevného skla
0,516 tun bílého skla
36,991 tun směsného KO

V dnešní době se třídění odpadu dostává stále více do popředí, množství roztříděného odpadu stoupá a přibývá lidí, kterým tato problematika není lhostejná. Proto motto, které můžeme vidat na sběrných nádobách „Má to smysl. Tříděte odpad“, je přinejmenším k zamyšlení.

Petra Vodová

„Starostovskej svařák“

Je to již tradicí, že po ukončení oslav příchodu Nového roku se svými nejbližšími v prostředí domova, se setkáváme i s ostatními přáteli, kamarády a sousedy na návsi jak v Beneticích, tak i Věstoňovicích. I v letošním roce tomu nebude jinak a pár minut po půlnoci se všichni opět sejdeme. Na návsi v obou obcích bude pro přípitek a zahřátí připraven, doufáme vynikající, svařák. Po přípítku s přáteli bude také v obou obcích k vidění ohňostroj, na který jsme se všichni složili. Přijďte za námi popřát vše nejlepší do nového roku také svým sousedům a přátelům.

Karel Houzar a Petra Vodová

Opět v Turecku

Na přelomu letošního dubna a května jsem se spolu se svým kamarádem vydal autem na cestu do Turecka. Cesta trvala celkem 17 dní a najeli jsme téměř 8 000 km. Po více než 20 letech jsem navštívil místa, jež jsem viděl při mých předchozích pobytech v Turecku a mohl jsem se na vlastní oči přesvědčit o tom, co a jak se v zemi změnilo. Turecko je dnes 17. nejlidnatější zemí světa se 74 miliony obyvatel

Nejdelší „štreka“ nás čekala hned 1.den, kdy jsme navečer dojeli z Benetic až do 1090 km vzdáleného srbského města Pirot. V Srbsku je vidět určitá stagnace, daná vyčerpáním lidských i finančních zdrojů v jugoslávské občanské válce. Město Pirot působí zasmušile, největším jedenáctipatrovým hotelem se proháněl vítr. Nadějí tohoto města je stavba dálnice, která spojí Srbsko s Bulharskem.

2. den jsme přešli Bulharsko, kde je nejhorší silniční síť na naší trase (hned druhá je naše ČR) a Turecko nás uvítalo velice prostorným, novým a moderním hraničním přechodem Kapikule. Z toho původního nezůstalo nic – vše je nové. Pokračovali jsme jižním směrem k Dardanelám. Jedeme po pěkných čtyřproudých silnicích na úrovni našich rychlostních komunikací. Ani ty tu tehdy nebyly – jen klikaté silničky. Večer jsme se ubytovali v Eceabatu. K naší smůle jsme na místo přijeli zrovna ve dny tureckých oslav Dnů vítězství v 1.světové válce, což jsme poznali podle zvýšeného počtu lidí a hlavně cen za ubytování.

3. den jsme strávili stále na evropské straně průlivu a prohlédli jsme si památky (pevnosti, muzea, bojiště, památníky a hřbitovy) z oněch bojů v 1.světové válce. Až na místě dokáže člověk pochopit, jak kruté války jsou. Obrovské počty hrobů utlumí řeč a lidé tiše uctívají památku padlých Turků, Angličanů, Francouzů, Australanů a dalších. Počty padlých jdou do statisíců.

Odpoledne přejíždíme přívozem na asijskou stranu Turecka a zastavujeme v Tróji, která je světoznámou antickou památkou. Pravdou je, že je hojně navštěvována, přestože tam mnoho k vidění není a nejzajímavější je novodobá replika bájného trojského koně. Navečer pokračujeme kolem Egejského moře a nevycházím z úžasu. Tam, kde jsem před 20 lety jel liduprázdným pobřežím je souvislý sled navazujících nových měst a letovisek. Podle tachometru jedeme více než 20 km stále v uzavřené obci ! Jedno město končí a druhé hned začíná. Tankujeme u moderní pumpy, ale ceny nepotěší – nafta za 44 a benzín téměř za 50 Kč.

Den končíme ubytováním v Bergamě. Hotel ANIL je teprve dokončovaný luxusní hotel. Luxusní cena odpovídá probíhajícím tureckým svátkům, ale domluvili jsme si slevu, protože pobudeme 2 dny. Hotel má krásný výhled na antický Pergamon a jeho Akropolis. Večer jdeme do města. Všude je plno lidí, na náměstí hraje hudba, zpívá dětský sbor, o půlnoci je ohňostroj. Najdeme volné místo v restauraci a pochutnáváme si na turecké večeři a pivu.

4. den chci strávit v blízké Somě, kde jsem před 20 lety přes 2 roky pracoval. Po 45 km vjíždíme do Somy a na tabuli s názvem obce je i údaj o počtu obyvatel 76100. Při sčítání lidu v roce 1990 měla Soma 48000. Kdysi jsem bydlel téměř na kraji města. Obhlížím tentýž dům, který je nyní naopak téměř v centru, fotografuji a najednou mne chytne za ruku Turek. Pozdraví a říká, že mne zná, že jsme spolu pracovali při výstavbě elektrárny. Potkávám známého člověka - takové štěstí mám ve vzdálené zemi. Zve nás do čajovny, já „lovím“ v paměti turecká slovíčka, ale přesto si rozumíme.

Přijde řeč na našeho tlumočníka a můj známý zajásá a hned volá mobilem, shání ho a sežene. Jsme pozváni na společný oběd, kde nám servírují 4 chody (masité, velice chutné). Jsou to hodiny jídla, povídání, otázek, vyprávění. Po obědě nás vezou do blízké starobylé vesničky Darkale a tam naše setkání pokračuje ještě několik hodin. Až odpoledne odjíždíme zpět do Bergamy. Chceme ještě navštívit Akropolis. K mému překvapení volná cesta končí na velkém parkovišti u nové lanovky. Dál se smí jen s povolením. A tak nastupujeme do kabinky a vyjíždíme na kopec, na němž Akropole stojí. Je tam plno památek, odpovídající nával turistů a prodáváčů suvenýrů. Projdeme památky – kamarád je nadšený a já zjišťuji, že malé městečko Bergama je již skutečné město a už nebude šance potkat v jeho ulicích krávy nebo ovce tak, jako před léty.

Den 5. – opouštíme Bergamu a přes Izmir přijíždíme do Seldžuku. Cesta je to krátká a tak hned vyrazíme na pamětihodnosti. Napřed shlédneme ruiny Artemidina chrámu - kdysi jednoho ze sedmi divů světa. Je to zvláštní turistický efekt : Tróju a Artemidin chrám zná kdekdo a tak v těchto místech je turistů jako kobylek. Na méně známých místech jsme byli téměř sami. I tady je plno a přitom je vidět jediný sloup z bývalého chrámu. Po obědě hledám hotel, v němž jsem několikrát při svých mnoha předchozích návštěvách bydlel. Vzrostlé stromy ho zastínily, ale našel jsem ho. Majitel je tentýž a mluví anglicky. Vzpomíná si a výsledkem je velmi dobrá cena ubytování vč. snídaně. Je kolem 35°C a dávám si siestu na pokoji a kamarád jde na prohlídku Efesu sám. Nemusím stejné věci vidět víc než 5x.

6. den přejíždíme více než 600 km ze Seldžuku do Konye, což je centrum tureckého islámu. Máme v autě výškoměr a tak víme, že projíždíme průsmykem ve výšce 1900 m.n.m. a pořád většinou jedeme po rychlostních komunikacích a další nové úseky se staví. Odpoledne v Konyi snadno najdeme ubytování a prohlédneme si město, v němž jezdí i tramvaje, což v Turecku moc obvyklé není.

7. den si po snídani prohlédneme starobylé centrum města, pověstnou školu islámu Mevlana a jedeme do Ürgüpu. Je to městečko v Kapadokii, v oblasti vytvořené vulkanickou činností vyhaslých sopek a počasí, které vymodelovalo krajinu do bizarních tvarů. I tady jsem byl několikrát a hledám malý rodinný hotel. Majitel ho už neprovozuje – zabývá se lukrativnější montáží plastových oken. A tak se „uhníždíme“ v blízkém větším hotelu a jdeme na večeři do městečka. Do centra jdeme pěšky – pošta je stejná, centrum též, jen majitelé hospůdek jsou jiní a zmodernizovali je. Další (8.) den věnujeme prohlídce Kapadokie – všude je plno turistů z celého světa. Před 20 lety jsme platili vstupné vyjimečně, dnes platíte téměř všude. Za několik generací podlehne tato oblast erozi větrů, deště a sněhu a lidé se budou muset vrátit na pole. Co určitě nezmizí, jsou podzemní města v této oblasti. Znal jsem jedno takové v Derinkuyu. Má 8 pater do hloubky, je podobného stylu jako Znojenské podzemí a ve spojovacích chodbách se chodí většinou v předklonu. Je dobré mít sebou svetr, protože dole není nejtepleji. V Derinkuyu najdete i starou křesťanskou katedrálu sv.Theodora, která sice stojí, ale je vyrabovaná a nyní již uzavřená. A také tam stojí snad největší Atatürk v Turecku, protože jeho socha měří přes 10 metrů. Obědváme v turecké restauraci, kterou vlastní bývalý turecký ligový fotbalista. Zná naši zemi celkem dobře a to nejen podle fotbalu.

9. den ráno sledujeme horkovzdušné balony nad Kapadokií a loučíme se s ní. Čeká nás 600 km dlouhá cesta do Kahty. Neustále jedeme ve výškách přes 1600 m.n.m., je vedro k zalknutí, ale v autě „maká“ klimatizace. Projíždíme provinční město Adiyaman – kdysi „díra na východě“ a dnes moderní, univerzitní město a naším cílem je Kahta. To bývala větší turecká vesnice s asi 5 000 obyvateli. Nepoznal jsem tam vůbec nic – staré centrum zcela zmizelo, vše je nové, modernější, ale je cítit silnější vliv islámu. Např. nás zastavilo procesí – stále je co oslavovat. Pivo sháníte obtížněji a

je výrazně dražší. A tak po pikantní turecké večeři vezmeme zavděk dobrým, sladkým a silným tureckým čajem. Recepční z místní radnice nám sehnal dobré a levné ubytování v Učitelském domě – na naše poměry za 300 Kč vč.dobré snídaně na osobu. Večer jsme z oken pokojů s obavami sledovali bouřku, která se do Kahty přihnala. Ráno (10.dne) bylo příjemné, ale mlhavé. Jeli jsme na Nemrut Dag - nejvýchodnější bod naší cesty. Na této hoře (2150 m.n.m.) chtěl Antiochos I. - kdysi mocný král říše Komagenů získat nesmrtelnost. Vybudoval na východní i západní straně hory obrovská sousoší bohů a svoji sochu „vmísil“ mezi ně. Nepohlo to a král zemřel. Sochy rozvrátilo zemětřesení. Při naší návštěvě jsme byli na hoře sami a brouzdali jsme se ve sněhu. Sochy jsou přemístěny jinak než v roce 1990 a už se k nim nesmí. Na rozdíl od roku 1990 jsem tedy s bohy a králem neposvačil. Tehdy jsem nemohl vidět vody budovaného vodního díla na Eufratu – nebylo ještě napuštěno. Nyní tomu bránilo mlhavé počasí. Potom jsme si prohlédli přes 2000 let starý most přes řeku Kahtu. Před 20 lety jsem po něm jel autem, což už se nesmí a k provozu slouží nový most. Navečer jsme se vrátili do Kahty.

11. den jsme zahájili cestou na Atatürkovu přehradu. O jak mohutné vodní dílo se jedná lehce zjistíte na Google Earth, když zadáte heslo Atatürk Barajı. Je to největší přehrada na řece Eufrat, stavěla se v letech 1982 – 92, její celkový výkon je 2400 MW, zabírá 815 km². Pro představu : Dalešice mají necelých 5 a Lipno necelých 50 km². Pokračovali jsme do 500 km vzdáleného Silifke, což je město u Středozemního moře. Další (12.) ráno jsme si prohlédli zaniklou pevnost nad městem a jeli do turistům neznámého antického města Uzundžaburdž. Začalo pršet. Sedli jsme do auta a jeli do Alanye, kde už nepšelo. Našli jsme ubytování (což v tomto městě není nikdy problém) a šli na večeři. Turci poznají turistu stejně snadno jako my rozeznáme meloun od brambor. Ještě nazačala sezona a tak „náhončí“ nám doporučovali různé dobré restaurace, ale my jsme si našli tureckou restauraci se vším všudy tj. včetně cen a stejnou večeři jsme pořídili asi 5x levněji. Už zase bylo k mání pivo – jeho cena asi 35 Kč za 0,5 l.

13. den jsme zaparkovali v přístavu Alanya, prohlédli si ho, potom jsme zdolali docela strmý kopec nad městem, prohlédli si pevnost, zaznamenal jsem obrovské změny ve výstavbě na foto a jeli jsme do 400 km vzdáleného městečka Kaş. Až při jeho prohlídce jsem si vzpomněl, že jsem místo již navštívil. Našel jsem penzion, v němž jsem spal a také jsem zjistil, že z bezvýznamného městečka je turistické centrum s možností lodního výletu na blízký řecký ostrov, což před 20 lety byla věc nemožná. Doplním, že cestou jsme si udělali zastávku v Demre, odkud pochází sv.Mikuláš. Turecko hojně navštěvují Rusové, ale v Demre jich bylo nejvíc, protože sv.Mikuláš (Nikolaj) patří mezi patrony velké Rusi.

14. den nás čekal více než 300 km dlouhý přesun do Seldžuku. Před Fethiyí nás postihl defekt pneumatiky, který nám opravili v servisu Volkswagenu. Hostili nás čajem, kávou, džusem – v Turecku taková péče o zákazníka patří k bontonu a je zdarma. Na oběd jsme se zastavili v přímořském letovisku Ölüdeniz. Před 20 lety tam byly 2 kempy, 1 penzion a prázdná pláž i v sezoně – teď hotel střídá penzion a potom zase hotel, penzion atd. a plné pláže, i když hlavní sezona nezačala. V Seldžuku jsme opět nocovali v hotelu Mekan Villa. Nakoupili jsme pár suvenýrů, kvalitní a levné ovčí sýry, dali si poslední tureckou večeři a pivo a chystali se na zpáteční cestu.

15. den jsme vyjeli ráno po dálnici přes Izmir a Canakkale k Dardanelám. Dojíždíme do Lapseki a hledáme přívoz. Najednou ho vidíme a také Turkey, co nám mávají a ukazují, abychom spěchali. Vidíme plnou loď, ale už nám dávají lístky, my jim peníze, vjíždíme na loď a než stačíme vystoupit z auta, tak se zavrou vrata a loď jede. Rychle ven, udělat fotodokumentaci (je pěkné počasí), prohlédnout si loď a už přistáváme v Gelibolu. Zase do auta, regulovčik nás navede na cestu z města a jedeme do Edirne. Tam chceme přespat, ale je plno, protože je volný víkend a všude plno Turků. To je zásadní rozdíl oproti dřívějšímu – Turci sice cestovali, ale nikoliv za rekreací a výlety, což je dnes normální. Z Turecka se stala světová turistická destinace a opravdu stojí za návštěvu. Prohlížíme si město, ale zvedá se vítr a hlásí bouřku. Neúspěšně hledáme hotel a tak jedeme dál do Bulharska. Na hranicích nás Bulhaři překvapí povinným poplatkem 3 eura za deratizaci vozu. Zaplatíme, a tím je zderatizováno ! Leje jako z konve, nadáváme, ale platit musíme. Slušné ubytování nalézáme v Chaskovu. Tam mají v obchodě dokonce české lahvové pivo Staropramen za 25 Kč i s lahví.

16.den urazíme 947 km z Chaskova do Kécskemétu, což je město v centrálním Maďarsku a zmiňoval ho již Švejk jako vojenské město. V socialistické době tu byla velká sovětská vojenská základna. Dnes v centru města najdete nacionalistický monument, ukazující velikost maďarské říše, zahrnující i Rumunsko, Srbsko, Ukrajinu a také Slovensko.

17.den je posledním dnem naší cesty a po necelých 500 km odpoledne přijíždíme domů. Skončila moje velká cesta po Turecku. Přál jsem si vidět Turecko po více než 20 letech a musím říct, že mne ta země opět překvapila. Tolik pozitivních změn jsem nečekal. Přesto ale roste nespokojenost Turků, protože pokrok platí ze svých daní. Je poznat, že např. plány na rozvoj turistiky a bytové výstavby byly nadhodnocené a mnoho hotelů a bytů zeje prázdnotou. Určitě se zlepšil průmysl, zdravotnictví, školství a dopravní infrastruktura. Co zůstalo, je přátelský a pohostinný přístup Turků k cizincům. Opravdu stojí za to vidět Turecko na vlastní oči.

Jan Bukovský

VOLBY 2012

Ve dnech 12. a 13.10.2012 se konaly volby do Zastupitelstva Kraje Vysočina a do Senátu Parlamentu České republiky. Výsledky voleb jsou jistě každému známy, ale pojďme se podívat na volební účast v Beneticích:

1.kolo voleb (12.-13.10.2012)

SENÁT

• Počet osob zapsaných do výpisu ze seznamu voličů:	146
• Počet odevzdaných úředních obálek:	58
• Počet platných hlasů:	53
• Účast v procentech:	39,73

ZASTUPITELSTVO KRAJE

• Počet osob zapsaných do výpisu ze seznamu voličů:	146
• Počet odevzdaných úředních obálek:	64
• Počet platných hlasů:	59
• Účast v procentech:	43,84

2.kolo voleb (19.-20.10.2012)

SENÁT

• Počet osob zapsaných do výpisu ze seznamu voličů:	146
• Počet odevzdaných úředních obálek:	31
• Počet platných hlasů:	31
• Účast v procentech:	21,23

Shrnutí voleb v Kraji Vysočina: V Kraji Vysočina byla celková volební účast do Zastupitelstva kraje 41,05, což představuje 170 680 z celkového množství 415 794 voličů v kraji. Nejvíce preferenčních hlasů získal Jiří Běhounek (ČSSD). V 1.kole voleb do senátu byla volební účast v Kraji Vysočina 39,81%. Do druhého kola voleb postoupili František Bublan a Josef Zahradníček. V tomto kole volební účast poklesla na 20,81%. Zvolen byl František Bublan (ČSSD). Hejtnanem Kraje Vysočiny byl Zastupitelstvem Kraje zvolen opět MUDr. Jiří Běhounek z Pelhřimova. Pětačtyřicetiletý zastupitelský sbor volil kromě hejtmána, náměstků hejtmána i zbývající členy krajské rady. K šesti známým tvářím z minulého volebního období přibyla tři nová jména. Nově v Radě Kraje Vysočina zasedli starostka obce Bransouze Jana Fialová, podnikatel Zdeněk Chlád z Ledče nad Sázavou a neuvolněným radním se stal starosta Budišova Petr Piňos. Ve vedení kraje vystřídal Josefa Matějka, Zdeňka Ryšavého a Tomáše Škaryda.

Petra Vodová

Milí rodiče, vážení přátelé,

další rok nám pomalu končí, ale předtím nás ještě čekají nejkrásnější svátky v roce. Jsou tady chvíle rozjímání, kdy jsou naše srdce otevřenější a možná i bolavější. Čas nám bohužel nepřináší jen radosti, ale i bolesti a ztráty. Nenechme si toto krásné období zničit zbytečným shonem, do kterého nás nutí komerce, a mějme vždy hlavně čas na naše vzácné blízké.

Jménem školy, dětí a zaměstnanců bych vám chtěla poděkovat za váš velmi vstřícný vztah k benetické škole. Víme, že je finanční zátěž pro obec, ale všichni si uvědomujeme, jak je škola v obci důležitá. Není to jen prestižní záležitost. Myslím si, že v době kdy se ve městech opět naplňují třídy na dvacet osm i více žáků a kde je dítě součástí anonymního davu, jsou vaše děti v daleko příjemnějším prostředí. Větší kázeňské problémy nemáme a každého žáčka dobře známe. Máme možnost vašim dětem věnovat individuální péči, mají větší prostor se projevit a také dokážeme v malém kolektivu dobře rozpoznat drobné výchovné a vzdělávací potíže a podle toho včas navrhnout řešení.

Z průzkumů vyplývá, že žáci z malotřídek mají srovnatelné vědomosti s dětmi z větších škol, ale v rozvoji osobnostních vlastností je hodně předčí.

Vám rodičům děkuji za projevenou důvěru. Víte, že kdykoliv můžete přijít s problémy a budeme hledat společné řešení.

Přejeme Vám krásné a klidné Vánoce, v novém roce zdraví a pohodu a těšíme se na další spolupráci.

Mgr. Miroslava Straková

Kronika obce – 7. díl

Stát československý vstoupil dnešním dnem v střed samostatných kulturních států světa. Národní výbor, nadaný důvěrou veškerého národa československého, přejal jako jediný oprávněný a zodpovědný činitel do svých rukou správu Tvého státu.

Národe československý! Vše, co podnikneš, podnikneš od těchto okamžiků jako nový, svobodný člen velkých, samostatných, svobodných národů. V těchto chvílích zakládají se nové bohdá slavné dějiny Tvoje. Nezklamejž očekávání celého kulturního světa, který nezapomíná na útrapy Tvých slavných dějin, jež vyvrcholily v nesmazatelný výkon československých legií na západním bojišti a v Sibiři. Celý svět sleduje Tvoje kroky do nového života, Tvůj vstup do země zaslíbené. Zachovávejž či zachovává Tvoje národní vojsko česko-slovácké legie. Nezapomínej národní kázně! E vědom, že jsi občanem nového státu, nejen se všemi právy, nýbrž i povinnostmi. Na počá díla ukládá Ti národní výbor, ode dneška Tvoje vláda, aby Tvoje chování a Tvoje r důstojné velké chvíle nyníjší. Naši osvoboditelé - Masaryk a Wilson, nesmí býti zklamá přesvědčení, že dobyli svobody národu, který sám si dovede vládnouti. Ani jediným ruš nesmí býti zkaleny nyníjší okamžiky, ani jediný z Vás nesmí se dopustiti něčeho, co vrhnouti stín na čisté jméno národa.

Každý z Vás musí bezvýhradně šetřiti všeho, co je i jemu svato - svobody osobní soukromého nesmí býti dotčeno. Podrobiti se musí každý rozkazům - Národního výboru. V Praze, dne 28. října 1918. Za národní výbor československý - Dr. Frant. Soukup, Střib Dr. Rašín, Dr. Šrobar.

Zákon vydaný Národním výborem dne 28. října 1918:

Samostatný stát československý vstoupil v život. Aby zachována byla souvislost d právního řádu se stavem novým, aby nenastaly zmatky, a upraven byl nerušený přechod státnímu životu, národní výbor jménem československého národa jako vykonav svrchovanosti nařizuje :

Článek 1. Státní formu československého státu určí národní shromáždění ve s československou národní radou v Paříži jako orgánové jednomyslné vůle národa. Než s vykonává státní svrchovanost : „Národní výbor“

Článek 2. Veškeré dosavadní zemské a říšské zákony z nařízení zůstávají prozatím v platn

Článek 3. Všechny úřady samosprávné, státní a župní, ústavy štátní, zemské, okresní, žup jsou podřízeny národnímu výboru a prozatím úřadují a jednají dle dosud platných zákonů a nařízení.

Článek 4. Zákon tento nabývá platnosti dnešním dnem.

Článek 5. Předsednictvu národního výboru se ukládá, aby tento zákon provedlo.

Ve smyslu tohoto nařízení ustavil se Dne 29.října 1918 pro politický okres Třebíč okresní národní výbor, který bude vykonavatelem rozkazů národního výboru v Pra státního ústředí. Předsedou jeho byl Jan Máchal, gymnasiijní profesor.

Parlamentní dějiny naší nové říše počaly 15. listopadu 1918. Toho dne sešlo shromáždění. Jednání zahájil předseda národního výboru Dr. K. Kramář. Předsedou shromáždění zvolen sociální demokrat Tomášek. Český štát prohlášen = republi Presidentem zvolen Dr. Tomáš Garygue Masaryk, rodilý Moravan.

V ten den se také ustavila prozatímní oficielní vláda československé republiky. Ministerským předsedou zvolen Dr. K. Kramář.

V sobotu dne 21. prosince 1918 zavítal po vykonaném obrovském díle osvobodovacím z ciziny do osvobozené vlasti její první prezident Dr. T. G. Masaryk a byl v Praze slavnostně uvítán.

To bylo třeba předeslati, protože, týká-li se všechno – to celku, týká se také i částí, a Benetice - Věstoňovice jsou částí celku – státu, republiky Československé. Nový život v novém státě.

*Opis z obecní kroniky
-jv-*

4. hokejová sezóna HC Benetice

Blíží se konec roku 2012 a tak vás chci informovat o radostech a strastech hokejového týmu HC Benetice. Ze všeho nejdříve bych se ráda ohlédla za loňskou sezónou, která byla velmi úspěšná. Na začátku roku se benetičtí hokejisté probojovali do “B” skupiny play-off, kde se hrálo o postup do extraligy. V této části se utkali s prvními třemi týmy z první ligy a posledními třemi týmy z extraligy. Play-off se hrálo dvoukolově a tak naše hochy čekalo dvanáct velmi vyrovnaných zápasů. Žádného ze soupeřů však nešetřili, a tak nebylo divu, že po deseti utkáních si drželi obdivuhodné první místo v této skupině. V posledních dvou bojích o prvenství sice přišli, to ale neměnilo nic na faktu, že ze skvělého druhého místa postoupili do extraligy Městské hokejové ligy Velkého Meziříčí. V celkovém pořadí ze všech třiatvaceti týmů HC Benetice obsadili krásné 10.místo, což je zatím jejich největší úspěch během působení v ML VM.

Hokejisté se opět sešli na ledové ploše již v září, aby se v rámci přípravy na novou sezónu zúčastnili krátkého turnaje o “Hokejový pohár Šenku v podhradí”, do kterého se zapojilo celkem dvanáct týmů. V této podzimní rozcvičce se hráči opět dostali do potřebné formy a v turnaji skončili na velmi pěkném sedmém místě. V říjnu už se ale začalo na “ostro” a benetické lvy čekali první extraligové boje. V této chvíli se dohrává základní skupina a tým HC Benetice má za sebou již devět odehraných utkání, ze kterých si dvakrát přivezl plný počet bodů, jedenkrát se o body musel rozdělit se soupeřem a šestkrát odjížděl s prázdnou. Naši hráči teď před sebou mají poslední utkání základní části, po kterém bude následovat play-off, ve kterém budou obhajovat své místo v extralize. Proto držíme pěsti a fandíme!

Závěrem bych chtěla podotknout, že při vzpomínce na první sezónu benetických hokejistů musím s velkým obdivem a hrdostí říct, že na sobě všichni hráči neskutečně zapracovali a tým HC Benetice se stal plnohodnotným a uznávaným soupeřem.

Hana Lysáková

Střípky času

„Každý z nás má s časem problémy. A každý tomu říká jinak. Někdo nestíhá, někdo chodí pozdě, další má moc práce, jiný zapomíná jedno pro druhé, další nemá čas na rodinu nebo přátele, někdo neví, co to jsou koníčky, sport, divadlo, odpočinek, dovolená. Nesnáze s časem končí nervozitou a bolestí hlavy v lepším případě, v tom horším pak nespavostí, nemocí a lékařem. A nejčastěji pokládaná otázka? Jak to mám udělat, abych...? A nejčastější povzdech? Nemám dost času, abych...!“

Tyhle věty jsem si vypůjčil z jednoho článku na netu. Je o koučingu. Nenapsal bych to lépe a přesně vystihují to o čem tu chci psát.

Čas. Co to vlastně je? Tři písmenka. Prosté slovíčko s obrovským významem pro všechny a pro všechno. Je to samozřejmost? Pojem který vnímáme spíš podvědomím a přitom jedna ze základních fyzikálních veličin. **Čas je myšlenkou nebo mírou, ne skutečnou věcí.** (Antifon) Čas je měřitelný, ale nejde vrátit zpět, nejde zpomalit ani urychlit, nejde uchopit. Má někdo představu kolikrát za den pohlédne na hodinky? Uvědomujeme si co to vyslovujeme za věty, když říkáme - nemám čas, nebo obráceně - teď mám času dost? No, to asi až třeba v nemocnici, když si ve spěchu zlomíme nohu, například. Najednou je času dost. **Čas nemá barvu, nemá prostor, nemá pevné hranice, které jsme mu přisoudili. A tím klameme jen sami sebe.** (Jan Kanyza) Lidé, oplývající spoustou nápadů, velkými plány. Co a jak udělat, jak vydělat, čím sebe nebo jiné zabavit, co nového se naučit, neustále v pohybu. Tihle lidé říkají často - nemám čas. Plánují víc než mohou stihnout udělat. **Čas je to, co nám chybí, když se přilíš mnoho děje.** (Manfred Eigen) Naopak, pohodáři kteří nějak přežijí pracovní dobu s výhledem na prospané odpoledne, s tím že si večer zajdou na jedno. Pro ty by se spíš hodila slova - **Čas je to, co se člověk neustále pokouší zabít, ale co nakonec zabije jeho.** (Herbert Spencer) Samozřejmě, píšu s nadsázkou a vůbec nechci abychom tu hledali sami sebe. Jen tak trochu pitvám ona tři písmenka a odstoupiv od zmíněné měřitelné fyzikální veličiny, hledám nějakou obecnější formuli pro fenomén s názvem Čas. **Čas sám o sobě není, čas sám o sobě - to uznáš - nemívá nikdo, bez souvislosti s klidem a pohybem věcí.** (Lucretius Carus) Jistě, nedá se na čas pohlížet jen podle osobnostních typů jednotlivců. Všichni se dostáváme do situací, kdy nelze na nic čekat, aby nám nakonec - **neujel vlak.** A je i dostatek situací kdy se nevyplácí spěchat, aby to nebylo v duchu úsloví - **práce kvapná, málo platná.** Spěchej pomalu. Čas jediný nám všem měří stejně. Všichni stejně rychle stárneme. **Čas je dobrý lékař, ale špatný kosmetik.** (William Somerset Maugham) Čas léčí. Každý máme k dispozici denně 24 hodin. Ani víc, ani méně. A je jen na nás a situaci v níž se zrovna nacházíme jak s nimi naložíme, pro co se rozhodneme. **Mít čas, je jen otázkou priorit.** (Troj)

Téma Čas je hodně obsáhlé a dalo by se dlouho pokračovat. Myslím ale, že tohle stačilo. Stejně budeme s časem dál bojovat. Taková už je dnešní doba. Hektická a uspěchaná, jejíž ukázkovým paradoxem je, že si s oblibou stavíme přístřešky s posezením, za které utratíme nemálo peněz i času a které pak zejí prázdnotou. Nemáme prostě čas posedět. No a právě teď jste, možná promrhali několik minut čtením této úvahy, která vám vlastně nic nepřinesla :o) **Čas činí svoje. A ty, člověče?** (Stanislav Jerzy Lec)

-jv-

Vážení spoluobčané,

rok 2012 pomalu končí a nastává čas pohledu zpět, jak se v lesích obce Benetice hospodařilo, ať už v činnosti hospodářské či ekonomické.

S novým LHP přišly i nové závazné úkoly, neodkladné ze zákona a přísně kontrolované státní správou. Je to zalesnění holin, výchova porostů v prořezávkách a v probírkách do čtyřiceti let věku porostu, kdy zalesnění MZD a výchova, jsou státem dotované.

Mnou, loni avizované úkoly, jsou plněny následovně:

- zalesnění holin splněno s odkladem zalesnění 0,60 ha do roku 2014 pro nastupující přirozené zmlazení

- prořezávky nebyly plněny, jsou v plánu na rok 2013

- probírky -40 let na plán 6,87 ha hotovo 6,43 ha

Zde musím konstatovat, že probírky -40 i přes náročnost pracovní a ekonomickou, se daří velmi dobře plnit. Malý problém v odbytu způsobila likvidace skladu Okříšky, kde jsme měli zajištěn odbyt a dobré ekonomické zhodnocení slabého sortimentu. S těmito problémy jsem musel zajistit odbyt dříví jinde, což se nakonec podařilo a po určité stagnaci bylo dodáno odběrateli. V nahodilé těžbě bylo zpracováno 30 m³ vývrátů a zlomů.

I přes velmi nákladnou těžební činnost se nám daří dodržet vyrovnaný rozpočet v hospodaření v lesích:

- příjmy z prodeje dříví	163 790,- Kč
- dotace	35 856,- Kč

Příjmy celkem	199 646,- Kč
----------------------	---------------------

Náklady celkem	174 103,- Kč
----------------	--------------

Čistý zisk	25 543,- Kč
-------------------	--------------------

V pěstební činnosti jsme se zaměřili především na vylepšení stávajících kultur /400 ks SM/ a zalesnění holiny 0,18 ha /1 600 ks Bk/. Dále byla provedena ochrana kultur proti buření ožínáním a proti zvěři nátěrem a ovčí vlnou. S uspokojením musím konstatovat, že SM kultury v násecích v Krčůvce, na jejichž založení se podílela většina občanů Benetic a Věstoňovic, s úspěchem odrostly buření a zvěři. Další ochrana byla provedena oplocením Bk kultur.

Celkově lze říci, že se nám zatím v lesním hospodaření daří plnit všechny sledované úkoly, což bylo konstatováno i veřejnosprávní kontrolou KrÚ Vysočina. Obsahem kontroly byla péče o kultury, těžební činnost, výchova porostů, vykazování prací a vedení LHE. Vše bez závad a dále bylo konstatováno dodržování zákonných opatření, prováděcích předpisů a i oprávněnost žádostí o dotace.

Závěrem přeji všem spoluobčanům Benetic a Věstoňovic klidné prožití svátků vánočních, veselého silvestra a hodně zdraví a spokojenosti v novém roce 2013.

Ing. Herbrich V.

Narození, úmrtí, výročí.....

Údaje za rok 2012: k 22.12.2012 má obec Benetice 191 obyvatel.

Významné výročí v roce 2012 oslavili:

Krejčová Jitka	60 let	Benetice 8
Vlach Ladislav	60 let	Benetice 35
Mikulášová Jaroslava	60 let	Věstoňovice 11
Voda Josef	65 let	Benetice 39
Petz Pavel	70 let	Benetice 42
Krejčí Božetěch	70 let	Benetice 38
Vlachová Marie	70 let	Benetice 20
Vostalová Helena	85 let	Benetice 33

Nejstarší občankou je paní Františka Krejčová, Benetice 27, která oslavila 91 let. Srdečně gratulujeme.

Noví občanci:

Vostalová Barbora	Benetice 10	29.12.2011
Vostal Vojtěch	Benetice 10	29.12.2011

Dvojčátkům přejeme mnoho spokojených let strávených v Beneticích.

Opustili nás:

Krejčová Ludmila	Benetice 6	23.01.2012
Novotná Růžena	Věstoňovice 7	03.06.2012
Valíková Emilie	Benetice 18	10.07.2012

Věnujme tichou vzpomínku.